

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajozárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési föltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.

Hat hóra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a helyegilletéssel együtt: 1—100 szöveg 1 frt 30 kr, a 100-on föltül minden szó 1 krajával számítottatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyezeri közléseért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20

Földmivvelésünk.

IV.

Midőn a földmivvelés virágzó állapotának szükségét mint a lét alapföltételét hangoztatjuk, nem akarjuk állítani, hogy földmivvelésünk, mezőgazdaságunk terén haladást észlelni nem lehetne, hogy a produkció tekintetében nem állanánk magasabban, mint a feudális rendszer uralkodása idejében voltunk; hanem csak annak akarunk kifejezést adni, hogy földmivvelésünk iránya tévesztett s mezőgazdasági rendszerünk tarthatatlan.

Tévesztett irányúnak kell mondanunk azért, hogy a legfőbb súlyt kizárólag a czereáliák s kemény mag termesztésére s előhozására fekteti; míg az ipari s gyári növényekre és a takarmány termesztésére nagyon is kevés gondot s munkát fordít.

A rendszert pedig tarthatatlannak nevezük, mert mint már előbb is megjegyzők, nem a bel-, hanem a külterjes gazdaságban kulminál, minek határai kijelölve lévén: azokon túl, bizonyos rövid idő múlva nem fog terjeszkedhetni; előmenetele s haladása tehát korlátozott.

Az irányt meg kell változtatnunk, és pedig mielőbb; meg kell változtatnunk addig, míg erre a rohamosan és biztosabban haladó külföldi gabnatermesztés nem kényszerít azáltal, hogy minden piacainkat elfoglalja; meg kell változtatnunk, mert a gyakorlatban lévő rend mellett azokkal a versenyképességet ki nem állhatjuk.

De rendszerünket is meg kell változtatnunk. A külterjes gazdaság helyett a belterjes gazdaságra kell fektetnünk minden erőnket, minden igyekezetünket.

Mert azon állapot, — hogy a földnek ősi termő erejét annyira kihasználjuk, hogy azt bizonyos növényekre nézve termőképességétől megfosztjuk, hogy a földbe soha nem igyekszünk annyit befektetni, mennyit belőle kivontunk, kizsákmányolva ott hagyjuk és más terület műveléséhez fogunk, mert tán annyi munkát nem kíván tőlünk, mint az elhagyott terület —: semmiféleképp sem lehet egészséges állapot; ez inkább egy oly kóros állapot, melynek következménye a pauperizmus, amely sivataggá változtatja legtermékenyebb rónáinkat, s a megélhetés eddigi bő forrásait eltemeti.

S mindaddig, — míg mezőgazdaságunkban a helyes arányokat be nem hozzuk, azokat általánosakká nem tesszük s el nem fogadjuk, mire az országos gazdasági egyesület már keletkezése óta figyelmeztet, mert ezen tételt választá mottójául —: földmivvelésünk, mezőgazdaságunk biztos virágzó állapotot nem fog föltüntetni.

A földbirtok végtelen elaprózása csak alárendelt baj, melyet a viszonyokhoz képest így, vagy úgy megjavítani, a törvényhozásnak nagyon könnyen lehet; de ezáltal a földmivvelés léte s virágzó állapota még épen nincsen biztosítva. A minimum kérdését leghelyesebben a gyakorlat fogja megoldani.

A minimum kérdésénél fontosabbnak tartjuk azon kérdés helyes megoldását, mely most az „Otthon“ homstead — megmentésének megalapítását célozza.

Ez ugyanis a mezőgazdaságat előmozdítására jótékonyan hatna annyiban, amennyiben megalapítatnák, hogy a fundus instruktus a földnek oly tartozéka, melyet attól elválasztani nem

lehet s mely külön végrehajtás alá sohasem hanem csak azzal együttesen vétethetnék elő. E rendszabály által a föld sohasem tétetnék ki azon helyzetnek, hogy nem munkáltathatnék, hanem biztosítatnék annak minden viszonyok közötti munkáltatása, mivvelése és haszna; már pedig, ha a föld semmi viszonyok között sem maradna mivvelés nélkül, annak okvetlenül czél-szerű munkálkodás mellett prosperálni kellene s haladást előidéznie.

Győzzön, ami jobb!

Ar.-Maróth, 1883, jun. 12.

Videant deputationes! . . .

Taval ezidőtájt már hire járt, de e lapokban is jelezve volt, hogy a lévai gymnázium 6-ik osztálya a bekövetkező új tanévvel megnyílik. Ugy is történt s az idén már maholnap lerakják benne a tanulók vizsgáikat.

Azonban az idén még idáig nem részesültünk azon kellemes hír tudomásvételében, mely a barsi közönség előtt a szép jövőjü lévai gymnáziumnak egy újabb, a 7-ik osztályllyal való kibővítését, mint biztos és bevégzett ténny konstataálta volna. Pedig azt hiszem, velem együtt sokan várják az idén is, hogy a jövő tanévvel a 7-ik, s ismét jövőre a 8-ik osztály megnyitassék, hogy végre-valahára legyen Barsvármegyének egy kiegészített főgymnáziuma, melyre oly régóta várokozik s amelyre számos tekintetben szüksége is van.

Hat osztályig már szerencsésen eljutottunk, még csak kettő van hátra. Meg lesznek ezek is nyitva? és mikor?

Szabadjon most e mindnyájunk kedvenc tárgyat, — időszerű voltánál fogva, de egészségi szempontból is, — kiszellőztetni, mert nekem úgy tűnik föl e kérdés, mintha egyidőre elhanyagoltan heverne a sarokban. E fontos tárgynak nem ott a helye!

En nem hiszem, hogy azért áldozott volna e nagy czélra Barsvármegye nyolc ezer, s Léva városa tizenkét ezer forintot, hogy a megkezdett ügy csak félig öltönsz testet magára, a másik felét pedig az eldobott eszmék lomtárában bizonytalan időkig (talán örökké?) a penész és rozsdá eméssze. Ó nem! a lévai kisgymnáziumnak főgymnáziummá alakítását nem így, nem ily laza és erélytelen kivitellel helyeztük kilátásba!! Szerte a megyében lelkesült hangulat uralta e kérdést kezdetben, s az emelkedettebb gondolkodású közönség már eleve hajlandónak és késznek nyilatkozott: saját részéről — a megye és Léva város példányszerű adományösszegéhez mindaddig s akként hozzájárulni, míg a főgymnázium új épületéhez megkivántató összeg előteremtve lesz. És mégis a kezdetnek alig értünk tovább a kezdeténél. . . .

Mi ennek az oka, mért van ez így?!

Talán a miniszter, a közönség, vagy más döntő egyéniségek megváltozott akarata idézte elő e stagnációt? . . .

Dehogy, dehogy! A miniszter ígérete most is áll, csak kérni kell tőle; a nagy közönség áldozatkész hajlama szintén nem lohadt le, csupán bosszúságra változott amiatt, hogy nincs oly közeg, melyre a megkezdett munka biztos befejezését lehetne rábizni; az is bizonyos, hogy a még el nem kezdett építkezés befejeztéig az új osztályok számára készséggel ad helyiséget Léva városa, csak legyen, aki erre fölkéri, fölszólítja.

Mindezen kedvező körülmények dacára — ha az ügy a befejezéshez nem közelít, sőt a nagy zajjal világgá bocsájtott eszme mintegy elcsöndestült: ennek főokát abban kell gondolnunk, hogy a föbb megbízottak kezében „eltörtött a doboz“ s ennél fogva „conticuerunt omnes“. . . . Igen, a mai világban már ez így szokás, ez a divat!, szerettünk a lelkesedésnek szalmatűzzel jól aláfűteni, hogy a kilobbant magas lángok elhaló fénye után annál sötétebb árnyékban nyugosztaljuk a lelkesedés első és nagy hevében kifárasztott tagjainkat! . . .

És az igazat megvallva, főgymnáziumunk elhanyagolt ügye abban lel magyarázatot, hogy a fölkaró lársá sok oldalról kinyújtott kéz „az üres levegőt ölelte meg“ azon sötétben, melyet a vezéri kommandó hiánya idézett elő.

Bizony sajnosan kell beismernünk, hogy ez ügyben a „gazdáltság állapota“ mindég szomorubbán

kezd előtűnni. Tökéletesen „árva-ügygyé“ davalvábódott a gymnázium ügye, melynek — ugyiátszik, se „törvényes, se törvénytelen gyámja“ nem lesz maholnap.

Pedig volna ennek gyámja is, gazdája is. Hiszen a gyámkodó gazdálkodásra megbízottjai vannak Barsvármegyének és vannak Léva városának. Tehát kétrendbeli deputáció!, és az eredmény mégis semmi!

Lehet, hogy e két bizottság hagyományoszerűleg talau azért kettő, miszerént egyik a másikra várakozva minél nagyobb semmit eredményezzen. No márekkora eredmény kivására kevesebb ember is elég lett volna. Szakasztott mása ez az ügy a „Vasutügy“-nek, hol szinten két bizottság kovácsolja a nulla-karikákat. Itt is, ott is tétlenség és közöny. Erről már híresekké lettünk. . . .

Adott a megye, adott Léva városa és adtak egyesek eddigelé összesen mintegy huszonkét ezer forintot, s ez összeg rendelkezésre is van már bocsájtva, de nincs ember s nincs bizottság, mely azt kezébe venni s azzal csak valamit is kezdeményezni akarna. Kérdem tehát: azzal van-e megbizva a két bizottság, hogy a rendelkezésre álló eszközökhöz hozzányulni egyik se merészeljen?, hogy egyik ne kezdeményezzen a másik nélkül?, s hogy a másik ne mozduljon addig, míg az egyik meg nem indul?, hogy a meg nem kezdett akció folytatása csakis az egymásra való figyelő állásra szorítkozzék?, szóval: azért van-e a két bizottság, hogy csak a neve figuráljon és működésében örökké csak semmit eredményezzen???

Vagy talán a kezdeményezésre kevés az eddigi pénzösszeg? — Megengedem. — De vajjon tudnának-e a t. bizottságok határozottan válaszolni azon kérdésekre: mennyi hiányzik még az összeg teljességéhez? Hiszen ezt tudniok kell, mert máskülönbén alig tájékozhatják magukat a teendők és beszerzendők iránt. S ugyane szempontból ki van-e már számítva: mibe kerül az építkezés. sat? Csinált-e, vagy csináltatott-e már erre vonatkozó költségvetést valaki? Alig hiszem, mert eddig már hallottunk, vagy olvashattunk volna róla.

Nehézkés álomban nyugszik e fontos ügy, melynek csakis egy alkalommal, a télen, hallottunk ébresszőt fújni; a lévai tombolából zenehangjai voltak azok, melyeknek hallatára készséggel sorakozott a közönség tettekes jó indulata. Ez egyetlen alkalommal nem is tagadhatni meg az elismerést a lévai bizottságtól. De itt — ugyiátszik — el is szakadt a buzgóság fonala, mert sem azelőtt, sem azóta nem tudunk fölfedezni oly jelenséget, mely a főgymnázium érdekét és javát csak kisebbszerű anyagi operációval is előmozdította volna.

De eltekintve a még hiányzó építkezési összeg előteremtésének elodázásától, én még abban is szép tanuj-lét látnám a t. bizottság buzgó és tevékeny működésének, ha a rájukbízott szent ügy aianyí részében elintézettnek találnám a következő kérdéseket:

„Vajjon föl van-e már kérve a kormány, hogy a megajánlott tanerőnek az újon nyitandó 7-ik osztályra még a f. évben leendő kinevezése annak idején elintézetést nyerjen? — Ugyancsak Léva városa a 7-ik osztálynak adandó ideiglenes helyiség beszerzésére fölkérte-e már s minő választ adott?, s e válasz közöltetett-e mihez tartás végett a kormánylyal? — Továbbá tetettek-e már lépések a gymnázium ügyében a miniszterrel végrelegesen megkötendő szerződés megállapítása végett? S ugyanezt megelőzőleg közöltetett-e már a miniszterrel a czélbavett építkezés tervezete?, a költségvetés?, valamint az is, hogy a rendelkezésre álló összegben kívül a hiányzó rész mi módon és körülbelül mikorra lesz beszerezhető?“

Tudtommal e kérdésekre csakis nemmel válaszolhatnak még a t. bizottságok; úgy a lévai, mint a megyei.

No már ennyi eredmény — igaz, hogy meglepi, de nem kellemesen hatja meg azon közönséget, mely Barsvármegye érdekében oly nagy hévvel indította meg a komoly mozgalmat egy fontos küldetésre váró kulturintézet létesítése iránt. Ne is vegyék rossz néven a t. bizottságok, ha őszintén konstataálom, hogy az ily aludt vérrel való működés előbb-utóbb kiszalasztja kezéből azt a keveset is, melyet a munka kezdeténél serényebben megmarkolni tudtunk.

Ne is áltassuk magunkat azon téves képzelgessel, hogy csak úgy álmunkból kinyújtogatott kezünkbe önként fognak bele tévedezni azon eszközök, melyek csak fáradsággal és utánjárással volnának megszerezhetőek.

Valamint a vasut-, egy a gymnázium ügyében is arról a nevezetes gyöngeségünkről váltunk híresekké, hogy a kezdeményezés első stádiumában tudjuk nagy kalapáccsal döngöztetni a miniszter ajtaját, de mire az megnyitott s mikorra a kívánt kérelem teljesítése megadatott: már ezental esőndesebben viseljük magunkat, sőt kirendelt bizottságaink utóvégre oly óvatossá, oly esőndé léptekkel baladnak pályájukon, hogy azok miatt bátran aludni mehetünk. Tehát csak aludjunk, mialatt egy élelmesebb és gyorsabb tevékenységű város, vagy vármegye zsebre rakja a gesztenyét, melyet mi kapartunk ki a magunk számára.

Ily eredmény után a közönségnek kétféle gondolata támadhat: vagy azt hiszi, hogy a gymnázium ügye kivihetetlen valami, vagy pedig azt kell gondolnia, hogy a kirendelt bizottságok nem oldották meg feladatukat. S ez utóbbi gondolatot igazolja azon tétlenség, melyet föntebb már többoldalulag esztertem.

Ilyen gyarló működés után mindnyájunk részéről azt lehetne hinni: hogy a tisztelt bizottságok vagy nem értik feladatukat, vagy érteni nem akarják, vagy azt akarják bizonyítani, hogy a tervbe vett gymnázium nem szükséges. — Azonban feladatukat érteniük kell, hisz azért vannak többen, hogy megbeszéljék, megvitassák teendőik módjait. Ha pedig feladatukat érteni nem akarnák: ugy az válnék érthetatlenné, hogy a megbízatás ellenmondás nélkül elfogadják. Eszerint a gymnázium szükségtelenségének bizonyítása az előbbi indokok alapján szintén nem lehet szándékukban. — Miért tehát, hogy az ügy szekere mégis annyira megfeneklett???

Erre ismét csak a t. bizottságok adhatnak illetékes feleletet.

Amde részükről sem feleletet nem hallunk, sem cselekvést nem látunk! Pedig akár az egyiket, akár a másikat érdekel. sőt türelmetlenül várjuk.

Ezen szomorú állapot türelmetlen volt a kényszerített most engem, hogy nyilvános szellőztetés útján éberszót fújjak a régen aludni tért eszmének, s éberszót azoknak is, kiknek kezébe nem a tartós álmu ringatás végett, hanem az erőteljesen fejlesztő dajkálás szempontjából helyeztetett a gymnázium ügye.

Ha ezen, jó indulattal irt soraimban, valaki olyan „inget“ is találna fölfedezni, mely nem az ő testéhez szabott: ugy ne vegye azt magára, hanem ezútféle meg az ellenkezőről — ha tud, s én szívesen hajlok meg előtte. Ha pedig ezt tenni képtelen, ugy kiáltsa velem együtt: **V i d e a n t d e p u t a t i o n e s ! ! !**

Mert a felelősség súlya a bizottságokat terheli; az ő lelkük rajta, ha tovább is így folytatják! **K.**

Barsvármegye közigazg. bizottságának ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottságának f. hó 13 án Rudnyánszky Titusz alispán elnöklete alatt tartott, júniushavi üléséből.

I. Alispáni jelentés.

1. Rendőri ügyek. Élet- és vagyonbiztonság ellen mérenylet elő nem fordult, tűz volt Kis-Apáthiban —, hol is, alig egy óra alatt pünkösdi ünnepén az épen uralgott északi szél következtében 28 lakház és számos melléképület lett a lángok martaléka, s Kovács Mária ottani lakosnő, holmijának mentése közben, a láng által földhöz sújtatván — megégett.

2. Az állategészségügy kevésbé kedvező, amennyiben ragadós természetű bet gúlási esetek fordultak elő: ugyanis Gyuresa János apáthi lakos egy lova, — továbbá Majthényi Rudolf és Albert bisz-

tricsényi lakosok két lova takonykórosnak konstatálván, kiirtatott; — Kosztolányi László n. kosztolányi lakos egy ökre bélgyulladásban, Kalicza András lekéri lakos egy tehene, Maress László mezőköszállási lakos egy tehene és egy tinója lépfene-kórosban elhullott; a szükséges és szokásos óvintézkedések minden esetben megtétettek.

3. K ö z m u n k a - v á l t s á g. A mult hó folyamán a megyei pénztárba befizetett: 1882. évi közmunka-váltás 301 frt 86 kr., 1883. évi közmunka-váltás 3366 frt 05 kr., 1878. évi bírság 02 kr., 1880. évi bírság 16 frt 50 kr., 1881. évi bírság 54 kr., összesen 3738 frt 43 kr s f, hó elsejével hátralékban maradt: 1877. évi bírság 112 frt 80 kr., 1879. évi bírság 30 frt 75 kr., 1880. évi bírság 91 frt 38 kr., 1881. évi bírság 70 frt 80 kr., 1882. évi bírság 30 frt 15 kr., 1879. évi váltás 154 frt 16 kr., 1880. évi váltás 460 frt 79 kr., 1881. évi váltás 971 frt 03 kr., 1882. évi váltás 3337 frt 29 kr., 1883. évi váltás 33,771 frt 73 kr., összesen 44,130 frt 97 kr., mely összeg behajtás alatt áll.

4. H o n v é d e l m i ü g y e k. A honvédelmi m. kir. miniszterium, tekintettel a megyénkben föllülvizsgálatra kijelölt hadkötelesek nagy számára, Aranyos-Maróthon f. évi július 3-án egy rendkívüli erélyes föllülvizsgáló bizottság működését elrendelte. A föllülvizsgáló bizottság alá rendelt hadkötelesek száma a következő: a verebelyi járásból 19, a kis-tapolcsányi járásból 35, az oszlányi járásból 16, a garami járásból 33, a lévai járásból 17, az újbányai járásból 2, a körmezbányai járásból 6, összesen 128.

5. F e g y e l m i ü g y e k. A mult hó folyamán véghatározattal befejeztettek:

U c h l á r Pál kisugrózi bíró ellen — szabálytalan pénzkezelés és hivatalában tanusított rendtelenség miatt 10 frt pénzbüntetés mondatott ki.

P o s p i s i l János nagyugrózi jegyző ellen — legelő adókövetési lajstromok hamis vezetése. — adófünyvek szabálytalan vezetése és kézbesítés körül elkövetett hanyagság miatt elrendelt háromrendű fegyelmi ügy, melyekben nevezett körjegyző tényálladék hiányában fölmentetett s illetve megdorgáltatott.

S z t y e h l i k Rezső alsó-péli körjegyző ellen katonai nyilvántartás helytelen vezetése miatt folyamatba tett fegyelmi ügy nevezett körjegyző megdorgálásával be ejeztetett.

A mult hó folyamán S v a r a l Jakab csejkői bíró ellen, katonai beszállásolási illetékből 483 frt 93 krnak visszatartása s nem a rendelt célra fordítása miatt, a fegyelmi eljárás folyamatba tétetett.

II. U j b á n y a v á r o s ama kérvénye, mely szerint a garami járási szolgabírói hivatal Ujbányára helyeztetni kéri, tekintve hogy a törvényhatósági bizottság közgyűlésében ezen ügy végleg rendezve, s a szolgabírói hivatal székhelye Szentkeresztben megalapítva lett, ezért és illetékességi szempontból elutasított.

III. A közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya bemutatja Bodó Lipót árvaszéki elnök, Okolcsányi Árpád és Balázs József árvaszéki ülnökök ellen folyamatba tett vizsgálat alapján hozott ama határozatot, melyszerint Bodó Lipót árvaszéki elnök hivatalból kifolyó köteles felügyelet és ellenőrzés elmulasztásában vétkesnek kimondatott, s ehhez képest a pénzbírság elejtésével az 1876. évi VII. t. cz. 11. §-a a) pontjában meghatározott büntetésben elmarasztaltatott; továbbá, melyszerint Balázs József és Okolcsányi Árpád árvaszéki ülnökök ellen hivatalos állásukból kifolyó mulasztások vádjá miatt megindított vizsgálat a

tisztai ügyész véleményének elfogadása mellett abban hagyatni határozatott, — a közigazgatási bizottság által tudomásul vétetik s a határozat jogerőre emelkedés után a törvényhatósági bizottságok bemutatni rendeltetik s egyidejűleg a nmélt. m. kir. belügyminiszteriumhoz ezen ügy befejezéséről jelentés tétetni, s ezzel az elnökség megbízatni határozatlik.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

— Barsmegye törvényhatósága a f. évi júniushó 21-én délelőtt 10 órakor Ar-Maróthon a megyeház nagytermében évnegyedes közülést tart a következő tárgysorozattal: 1. Kovács Géza megyei II-od aljegyző elhalálása folytán ezen állásnak választás útján való betöltése. 2. Időközben szentesített törvények bemutatása. 3. Miniszteri rendeletek s ezek közül: a) A Szikineze, Podluzsánka s egyéb ott elterülő vadvizek szabályozása ügyében. b) Garam-Szt-György község lakosainak vámentességi szabadalma ügyében. c) Az uzsora és káros hitelről szóló törvény értelmében, megyénk területére megállapított kocsmai hitel iránt alkotott megyei szabályrendelet ügyében. d) Nagyd községet fenyegető Garamfolyó rombolásának megakadályozása ügyében tett föltérjesztésekre vonatkozó leiratok. 4. Társtörvényhatóságok levelezései. 5. Az állandó választmány által előkészített ügyek s ezek között jelesül: a) Ujbánya sz. kir. rendezett tanácsu városában megtartott tisztújítás lefolyásáról fövett választási jegyzőkönyvnek, s erre vonatkozólag a megyei tisztai ügyésztől kivánt véleménynek bemutatása. b) A megyei árwapénztár 1881 ik évi zárszámadásának végleges megállapítása. c) Az 1867. év előtti közmunkaváltási hátralék iránt szükséges határozat meghozatala. e) Az 1884-ik évi közmunkaváltás megállapítása. 6. Egyéb közérdekű folyamodványok, jelentések. Ar-Maróthon, 1883. évi júniushó 6-án. Rudnyánszky, alispán.

— Névény Sándorné, a legjobb családanyák példányképe, élete virágjában f. hó 12-én, Lévan elhunyt. — Nemesak a szerető férj s ártatlan gyermekei érzik a pótolhatlan veszteséget, — de feledhetlen a boldogult mindazok előtt, kik vele érintkeztek. Nyájas, szeretetreméltó modorával, jó szívével mindenkit lebilincsel. — A lévai nőegylet egyik tevékeny tagját veszté benne, az árva és szegények egy vigasztaló angyalukat. A köz-tiszteletben álló család megvendítő fájdalomt enyhítse a széles körű tisztelők s barátok legőszintébb részvéte! — A családi gyászjelentés így szól: „Névény Sándor m. kir. kataszteri becsőbiztos mint férj, és gyermekei: Sándor, József, Jolán, Ilona, Margit és Imre, ugy nemkülönbön özv. Mészáros szül. Juhász Terézia mint anyja, bánatos szívvel tudatják, feledhetlen neje, anyjuk, illetve leányának Névény Sándor né szül. Bajkai Mészáros Czecziliának élete 37-ik, boldog házasságának 22-ik évében, a halotti szentségek átátos fölvétele után f. évi júniushó 22-ik napján hosszú szenvedés után bekövetkezett gyászos kimúltát. — Nyugodjék békében!“

— Uj Makó, új Jeruzsálem. Nohiszen megeseft nekünk barsiaknak!, csak most tanultuk meg, hogy hol is fekszikünk mi a térképen voltaképen. Ugy látszik, hogy Barsmegye kimozdult Nyitramegye tözsomszédságából. Legalább ezt kell képzelnünk Nyitramegye kir.

Tárhoza.

Meggyesz, meggyész.

— Elbeszélés. —

— No, csakhogy megjöttél valahára!

Igy hangzott a szives istenbuzott az ölelő nagynéni és nagybácsi ajkairól — unokaöcsésükhez, ki az akadémiái tanfolyamról jött hozzájuk a vakációt falun tölteni.

A bácsi és néni fürdőre készültek már tavasz óta, csakis Ernő megérkeztere vártak. Volt ugyan a háznál, ki a háziasszonyi tisztet átvegye, Mariska kisasszony, — de emellett férfi is csak kellett a háznál, ki a gazdaságra mint vezegazda fölügyeljen.

A két ifju-rokon igen örült a kedvező eseménynek, melyben elég alkalom ígérkezett, sziveik titkolt szerelmének szabadabb nyilatkozata.

Tudnunk kell azonban, hogy a két ifju szív nem egymás irányában táplált szerelemtől dobogott. Habár Mariska mint a nagynéni unokaluga és Ernő mint a nagybácsi unokaöcsése már rég egymásnak voltak szánva a gyermektelen öregek által, hogy ezeknek nagy vagyonát mint leendő férj és feleség örököljék, mindamelllett volt más választottja Ernőnek is, Mariskának is. A szomszéd falu egyik jómódu birtokosának fia és lánya voltak szerelmük tárgyai a mi öregjeink unokáinak.

Ilyen titkos szerelm természetesen csak örülni tudott azon, hogy a zsémbelődő öregek árgus szeméitől most egyidőre mentve lesznek.

Utrakészen volt már minden berendezve, épen ebéd utánra volt kitéve a fürdőre utazás.

A bucsunéni előtt a nagybácsi a falba rejtett almáriumból egy likőrös butéllát veszt el s kínálja belőle Ernőt.

— Ernő öcsém, ne innánk ebéd előtt egy kis jóféle liktáriumot?

— Köszönöm bácsi, egy kevés likör nem árt. — Semmi likör, fia!, nem olyan ketyvalék ez hó!, meggyesz ez öcsém, pompás meggyesz, a magam természetéből.

— Valóban jó gugyi, — mondja Ernő.

— Semmiféle gugyi, öcsémuram! meggyesz, ha mondom, meggyesz, én más szeszt nem tartok a háznál! — Igazán jó ital — bizonyítja Ernő, ki már ösmerte a meggyeszért rajongó öreget.

Bekövetkezett az ebéd is, a második fogásnál a nagynéni vette át a szót s az öregek sajátos szivességével diktálta unokáiba az asztalon levő mártást, mely az évad szerént épen meggyből volt készítve.

— Egyetek gyerekek ebből a szószból, ilyen finom meggyeszöt nem minden bokorban találotk, magunk természet, hiába, nincs párja a meggyésznek!

A sors különös szeszélye hozta magával, hogy az öregek gusztsusa csakis ez egyben, vagyis a meggyben egyezett meg. Szívesen itta az egyik a meggyeszöt, étvágygyal ette a másik a meggyészöt.

Hire is volt e különös gusztsusoknak s innen törénthetett, hogy a környéken csak Szesz-bácsinak és Szósz-néninek nevezték őket, persze csak ugy sutytyomban.

Ebéd után gyorsan pakolni kezdtek az öregek; Mariska pedig Ernővel egy mellékszobában arról tanácskozott, hogy holnapra jó lenne találkozót rendezni a háznál. Hamarosan el is határozták, hogy megfogják hini holnapra ebédre kedveseiket, a Doroghy testvéreket: Bélát és Ilonát.

Ernő tehát toll és tinta után nyult, Mariska pedig kisietett, hogy egy megbízhatóbb belső-titkos cselédet keressen, ki a meghívót átvigye a szomszéd faluba Doroghyékhoz.

Ernő egy vizitkártyára írta a meghívót, mely azonban csak e pár szóból állt: „Megérkeztem. Ohajtlak benneteket látni, de én csak holnapután mehetek hozzátok. Ha tehetitek, jöjjetek át holnap egy kis nyolczszem közötti mézes ebédre. Niucs mitől tartá-

nunk. Még a mainapon megy Szesz, megy Szósz. — Ölelvé vár benneteket Ernő.“

Borítékba akarta tenni épen e meghívót, de ugyanekkor Ernőt a nagybácsi kiáltotta magához, mennie kellett; ott hagyta a kártyát az asztalon.

Eközben a nagynéni témférgett az íróasztalhoz, valamit keresgélve. Meglátja ott az Ernő vizitkártyáját s elolvassa a rá írott sorokat. Persze még nem volt ráirva a cím, nem tudhatta, kinek szól; s így annál inkább kíváncsi volt az előtte érthetetlen szóvegre: „megy Szesz, megy Szósz“... ez a kifejezés sehogyse fért a fejébe.

— Ennek az Ernőnek, azt hiszem, bizonyosan nem tettsett a mai meggyész, azért hi holnapra vendégeket, hogy holnap kedve szerénti „mézes“ jó ebédet csináltasson magának,...

A nagynéni gondolkodóba esik, kisompolyog a szobából — s utána pár pillanatra besompolyog a nagybácsi, s óvatosan közelítve az asztalhoz, fölveszi arról a vizitkártyát s olvassa...

— Hm!, ez a kölyök itt holnap dárídót akar csapni. Persze, ma nem tettsett neki a meggyesz, tehát holnap már mézes pálinka kollene!... Igy csufot itzni a meggyeszéből, meg a meggyészéből!... No várj kölyök, rádlesek, no várj!

Visszatette a kártyát s azt gondolta ki, hogy csak hadd vigyék azt oda, ahová küldve lesz. Elballagott vissza a nagynénihez, kivel közös megállapodás szerént azonnal utra keltek Parád felé; lelkőkre kötven a fiataloknak, hogy mindenre jól viseljenek gondot!

Másnap déltájban csakugyan megérkeztek a meghívott vendégek, nagy öröme Mariskának és Ernőnek. Édes volt a viszontlátás öröme s vége-hossza nem volt az egymás felől való kérdezősködésnek.

Azonban az óra 12-öt üt, Mariska a konyhába siet az ebéd utbaindítása végett; Ernő is kimegy, hogy ebéd előtt még egy futólagos szemlét tartson a háznál és instrukeziókat adjon a délutánra, hogy vendégeivel háboridlanul tölthesse az ebédet s ebédutánt.

tanfelügyelőjének egyik legközelebbi hivatalos közleményéből, melyet a Galgócson megjelenő „Nemzeti Népiskola“ f. évi 9-ik számában oly értelmezéssel bocsátott ki a nyitrai megyei tanítók közé, hogy ezek közül a magyarnyelvi pótanfolyamra utalt egyének a Losonczi képezdénél tartandó tanfolyamra kérelmeznek felvételt. — S miért éppen Losoncson?? Valószínűleg azért, mert a legeslegjobb megyebeosztás szerint Nyitra megyéhez közelebb esik a nógrádi Losonc, mint a barsi Léva; s így nagyon természetes, hogy a nyitrai megyei tanítóknak nagyobb könyvesbőségükre esik: Bars- és Hont megyén át Nógrádmegyébe vándorolva, megérkezni a gömöri határhoz közel eső Losoncra, semmint Nyitrától per Verebély Lévára. Hja, mutatur tempora et mutatur distantiae geographicae! És e boldog hitben nemcsak a tanfelügyelő ur ringatja magát, hanem a Nemzeti Népiskola szerkesztője is, ki a „vegyesek“ rovatban speciálisan ajánlja a losonczy pótanfolyamot. — Valószínű, hogy ezek az urak még ninesenek hivatalosan értesítve arról, hogy Léva is van állami képezde, hol szintén szoktak tartatni magyarnyelvi pótanfolyamokat és hogy ilyen az idén is lesz, tehát a Losoncra zárandokoltatás teljesen fölösleges.

— A „Magyar-tót testvériség“ című egyesület köréből vett értesüléseink szerint, az egyesület területén most tartott népiskolai zárvizsgálatok ujjlag igazolták az egyesületnek a magyarosodás iránti meglehetősen erős érdeklődését. Így Matyasik Pál, csáradai tanítónak a magyarnyelvi tanításában fölmutatott szép eredményért a jutalom egyhangulag megszavaztatott. — Ugyancsak örvendetes haladást tüntetett föl e tekintetben Ghimesy János, volt segédtanító Kovácsiban, azonban ugy az isk. hatóság, mint a szülők sajnálattal veszik tudomásul, hogy ezen kitűnő tantergőnek nines kedve továbbra is megmaradni Kovácsiban. — Szt.-Benedekben Juszt József tanító minden tekintetben kitűntette magát. — Némethi község iskolájának eredményéről azonban nem lehet kedvezően nyilatkozni; persze, amilyen a fizetés, olyan a munka is. Azonban az ottani buzgó plebánus erélye már is gondoskodik e selejtes és a megyei tanfelügyelőség által is túrbetelennek mondott állapot javításán. De maga a község is örömet kíván járulni a javításhoz, hogy iskoláját kellő színvonalra emelhesse. — Csak rajta a buzgó törekvés már magában is érdem s a jó gyümölcsöt meg is fogja teremni!

— Nagy-Herestény és Bélád községek utzáin f. hó 14-én egy veszett kutya, bolyongása közben, a libaőrző gyermekek közé vetődött s azok közül többeket megmarta. Megtámadta még a nagy-herestényi birót és egy asszonyt, kinek karjából egy darab húst is kiszakított, és számos kutyát a községben. A megmarta egyének orvosi gyógykezelés alá vették. A kutya közül, Nagy-Herestényben száma 13-mat, Béládon 8-at azonban agyonlőttek. Ez az eset szomorú, de egyszersmind intő példát szolgálhat a gazdáknak, hogy kutyáikat egészséges táplálékkal és itató vízzel lássák el.

— A szent-benedeki apátság templom restaurálása szépen közelget a befejezéshez. Az ablakok még e hóban fognak az udvar felőli oldalán és a szentélyen beillesztetni. Mindenik ablak egy-egy remekműve az üvegfestészetnek. — Ugyaninnen írják nekünk azt az érdekes újdonságot is, hogy a szétbontott föltár romjai között május 30-án az akkor ott időzött Knauz Nándor esztergomi apátkanony egy érdekes leltre akadt; n. i. egy viasszal légmentesen bevont ónszelen-czét s abban egy papírarabkát talált, melyen a rávezetett írásból az tűnik ki, hogy a husziták által földolt,

Doroghy Béla és nővére Ilona — tehát maokra maradtak egy kevés időre. E helyzetükben egyszerre csak különös hangokat vesznek észre a konyha felől, honnan a nagybácsi és nagynéni zordon tekintettel lépett a szobába, követve az elpirult és meglepett-arezu Mariskától...

— Jaj a Szesz bácsi!, jaj a Szósz néni! susogják félénken Doroghy Béla és Ilona.

— Hol van az a tivornya kompánia!? — dörgé a bácsi.

— De hol van Ernő?, hadd beszéljen! — kérdi a néni.

— Itt vagyok nénikém, itt vagyok bácsikám, szolt meglepetve a belépett Ernő, — hát mi baj miatt jöttek vissza?

— Hát csak azért, hogy látni akarom azt a korhely kompániát, melyet mézes pállukával traktálsz meggyeszsz helyett!

— És mézes szósszal meggyeszsz helyett!

Ernő és Mariska elmosolyogják magukat.

— Ugy van, én és nagynéni, mindketten olvastuk tegnap a mai ebédre szóló meghívót! Ernő, ne haragíts meg!, vallj be mindent: mért gunyoltad ki a meghívóban a meggyeszszt!?

— És a meggyeszszt!?

— Boesánatot kérek — szolt közbelépve s a meghívót zsebéből előhuzva Doroghy Béla, — hisz itt csak engemet és hugomat hívott meg Ernő, minket talán csak nem tart a néni, sem a báci korhely kompániának?...

— Nini, csak most veszek észre benneteket Béla és Ilonka!, mond a bácsi; no isten hozott benneteket, nem is titeket gyanusítlak én, csak azt nem tudom megérteni, miért irtad te Ernő a kártyádra ezt az ócsárló kifejezést: „ma meggyeszsz, ma meggyeszsz“?

— Oh kérem bácsi, én azt nem irtam, tessék elolvasni, ime: a Szesz és Szósz nagy kezdőbetűvel van írva.

s azon időben újra renovált templomot ezeltt 400 évvel, 1483-ban Mihály, milkovi fölszentelt püspök és esztergomi generalis vikárius szentelte föl.

— A lévai Koháry-émlékre vonatkozólag az Esztergom és Vidéke című lapnak jun. 3-iki száma jeremiádot zeng. — „A kegyelet nevében“ szolal meg a közlemény írója s a többi között ezt mondja: — „Azon helyet, hol a hős az ellen golyójától találva lövőrel lehányatott, egy kis emlék jelölje... — az emléket azonban ledöndötték.“ — E közlemény írója azonban minden tekintetben elkésett; — elkésett először is onnét, hol a történelem világa a biztosabb utra vezérel az embert, — amennyiben a tört. okmányokkal igazolható, sőt emléktáblával is ellátott Koháry-émlék soha és senki által megsérte nem volt; hanem igenis egy ezen történelmi okmányokkal is igazolt emléken kívül a város mellett is van egy oszlopocska „Képká“, mely az országot mellett levén, a nép azt képekkel szokta földiszíteni; mely oszlopocskát a néphagyomány szintén Koháry emlékek nevezett, ez oszlopocska volt szétszedve; — de másodsor elkésett a ciklikró már ennek a konstatalására nézve is, mert a jó lévaiak nem várták be az esztergomi levelező szives figyelmeztetését, hanem maguktól indultak meg; — nyugodt lehet tehát t. szomszéd ur, ez emlékek is áll a maga helyén, szépen renoválva. — Tehát csak kiki saját háza előtt! —

— A helybeli állami tanítóképezdében ma tartatik a zárünnepély a következő ének-, zene- és torna-mutatványokkal: 1. „Ima a harez előtt“ férfi négyes orgona kísérettel. 2. „Reveries“ Reynald Györgytől; zongorán előadja Seltisám Béla II-od éves. 3. Szavalat. 4. Orgona előjáték Körner Vilmostól, orgonán Demuth Gyula III-od éves. 5. Ének „duett“ Troubadour operából; előadják Veszelák Lajos és Stampay János III-od évesek. 6. Normából hegedű részlet, zongora kísérettel; Vojtek Imre III-od éves. 7. „Éji zene“ férfi négyes Serly Lajos. 8. Szavalat. 9. Hegedű játék orgona kísérettel; előadja Sidó Lajos III-od éves. 10. „Harang virágok“ Mihály Ignácztól; zongorán Sidó Dezső II-od éves. 11. „Havasi dal“ Thendeltől, éneklí Massányi János II-od éves. 12. Szavalat. 13. Hegedű „terezett“ Haydn quartettjéből; előadják Vojtek Imre III-od, Murancsán Gyula és Belák Kamill II-od éves növendékek. 14. „Dalár induló“ férfi négyes Knoll Ferencztől, zongora kísérettel.

— Rövid hírek. — Időjárás a jövő hétre: északnyugaton hő-kisebbedés, tartós derüléssel; délkeleten napossal változó felhőzet, itt-ott esővel és éghőborúval várható. — Koronázási követtségünknek a Moszkvába tett útja és ott időzése 60—70 ezer forintra rug. — Honvéd-temetőt szándékoznak állítani a fővárosban lakó 48—49-iki honvédek részére egy e célra elkülönített helyen. — Utazás a föld körül 88 nap alatt ma már nem ábránd, mert a legújabb vasúti és gőzhajói közlekedéssel a föld épen 88 nap alatt utazható körül. — A müncheni képzőművészeti akadémiára most 450 művész-növendék jelentkezett, ezek közül 90 Ausztria-Magyarországból való. — Esztergomban „Zenei kör“ alakult. — Budapest a tavali évben 488,742 m. mázsa húst, 3,196,191 darab szelid és vadszárnyast és 452,421 hektl. szeszitalt fogyasztott el. — Az ötvösmű-kiállítás közp. bizottsága gr. Keglevich Istvánt Bars, Hont- és Nyitra megyék területén a megalakítandó vidéki bizottság elnökségének elvállalására kérte föl. — A nagyszombati főgymnáziumban az idén 45 tanuló tett érettségi vizsgálatot, melynek befejeztével a megvizsgáltak egy díszes arcképalbumot s egy ezüstből készített taber-

— Ugy van, bizonyodik Béla, — ezzel azt akarta Ernő tudtuladni nekünk, hogy Parádra ma megy Szesz bácsi, amint ötet tréfásan hívni szoktuk.

— És ma megy Szósz néni, mond Ilonka engesztelőleg megölelvén a nénit.

A magyarázatra elképpent bácsi visszafojtotta bosszuságát s így szolt: „No Ernő, ez legyen az utolsó, hogy belőlem bolondot csinálj!, ha jövőre is akarsz nekem ilyen meglepetést csinálni, ird le legalább ért-hetőbben!“

Azzal a nénit karon ragadta a bácsi, s a kis kompániát a faképnél hagyva, azonnal indult Parádra, honnét a „szesz“ és „szósz“ szavak értelmezése miatt kellett haza spionkodniok.

A négy tagból álló fiatal kompánia pedig megkönyebbült lélekkel leült az ebédhez s azután a szív korhely szomjuságával élvezte a szerelmi viszontalálkozás mézes örömeit. De ekközben nem felejtkeztek el az öregekre is gondolni.

— Nem hittem volna, hogy visszatérjenek Parádról az öregek, — szolt Ernő.

— Se baj barátom, kiáltá Béla, — azért mégis ma megy Szesz!

— Igazad van, és ma megy Szósz!

Barsi A.

Egy anya halálára.

— 1883, jun. 12. —

Megtört testi erőd, meg lelked a bűnnek alatta, Hogy h a t kis gyermek sirni fog a sírodon. A kétségbeesés hangján rémülve kiáltád:

„Van pokol, ah, hiszem én... én, a halálos anya!.

És számomra... ha nines mennyeorszag... gyermekeimnek Jusszon az!... Óh, add azt irgalom istene, add!“

Luna.

koszorút nyújtottak át Klímstein tanárnak. A koszorú mindegyik levelén a 45 tanítványnak egy-egy neve van bevésvő. — Bylandt-Reidt gróf, közös hadügyminiszter leköszönt ezen állásáról. — Drahotusky, bars megyei kir. adófelügyelő helyettes — Besztercebányára, a pénzügyvizsgátsághoz lett áthelyezése folytán, megyékből elköltözött. — Hont megyében, Skadra Sándor szíveti földbírtokos eljegyezte Heffer Mariska kisasszonyt, Heffer Gusztáv ipolysághi kereskedő leányát. — A Koritnyiczai fürdőn eddig 60 vendég telepedett le. — A körjegyzői intézményre vonatkozólag reformjavaslatot terjeszt a kormány a ház elé.

Tanügy.

A vallás- és közokt. m. kir. minisztertől.

18289 szám.

A nyáron népiskolai tanítók számára csak egy helyen tartatik tornászati pótanfolyam, még pedig a budapesti tornaegylet I. körületi torna-csarnokában. Ezt a kir. tanfelügyelőség hozza az illető tanítóknak tudomására s a helyi lapokban is haladéknélkül tegye közzé.

A torna-pótanfolyamra, mely 6 hétig tart, a fölvet tanítók 80 frtnyi állausegélyt kapnak, beleértve ebbe az utazási költséget is. A folyamodók fölszerelt kérvényét a kir. tanfelügyelőség intézze: Buzogány Áron osztály-tanácsosomhoz, akit ezen pótanfolyam vezetésével megbíztam.

Tekintve az idő rövidségét, gyors intézkedést kívánok.

A pótanfolyam megkezdésének ideje és tartama a Néptanító Lapjában fog közzé tétetni.

Budapest, 1883. májushó 30-án.

A miniszter meghagyásából:

Gönczy Pál s. k. miniszteri tanácsos.

561

Tanfői számhoz.

A fenti m. miniszteri rendelet azzal tétetik közzé, hogy a netán résztvenni óhajtó tanító urak ebbeli folyamodványaikat születési és működési helyeikről szóló bizonyítványokkal és tanítói okleveleikkel fölszerelve alulirothoz haladéktalanul küldjék be.

Ar.-Maróthon, 1883. évi júniushó 13-án.

Csitári Germanecz Károly, kir. tan., Barsvármegye kir. tanfelügyelője.

Közönség köréből.

Nyilvános nyugtázás.

Könyv József, lévai rendőrkapitány ur a következő sorok kíséretében küldött a lévai nőegylet titkári hivatalához 2 frtot: „Sebo József podluzsányi lakos, utzai kihágás miatt a „Stefánia-árvaház“ javára 2 frt birságban marasztaltatott el. Van szerencsém az összeget illetékes helyre leendő eljuttatás céljából tiszteettel megköszönni.“

Fogadja az árvák ügye iránt is oly melegen érdeklődő derék köztisztviselő — méltó elismerését

Léván, 1883. jun. 16-án,

a Stefánia-árvaház bizottságának.

Irodalom és művészet.

A „Budapesti Hírlap“ ot, melynek előfizetési fölhívását lapunk mai számának hirdetési rovatában közöljük, a legmelegebben ajánljuk olvasóink figyelmébe. Főszerkesztője Csukási József és vezérkötője a legelső magyar publicista: Kaszovics és Rákosi Jenő írják. Iránya minden ízben magyar nemzeti s teljes erővel azon van, hogy a magyarosodást terjezse, a közszellem emelésére hasson, üdvös mozzalmakat támogasson és kezdeményezzen. Pártérdekeket nem szolgál, vélemény szabadságát, a hírlapíró ez egyetlen vagyonát, csontkitalanul megőrizi föl és le egyaránt. Tárzaja változatos. Elsőrangú írók műveit közli, regény-csarnokában pedig a fordított és eredeti regények egymást váltogatják. A többire nézve utaljuk olvasóinkat magára az előfizetési fölhívásra.

Nyilttér.*)

Nyilatkozat.

Tóth Lajos urnak f. évi áprilhó 30-án kelt s a „Bars“ f. évi 19. számában közzétett nyilatkozatára van szerencsém megjegyezni, miszerint a barsm. gazd. egylet „Értesítő“-jének f. évi 3. számában megjelent levelem nem azon szavakban közöltetett, mint én azt eredetileg megírtam, s az „Értesítő“-ben oly kifejezések is fordulnak elő, melyek levelemben írva nem voltak. Ezen kifejezés: „elaggott koruk miatt a földi dolgokkal keveset törődnek“, — eredeti levelemben is bennfoglaltatik, ezt nem tagadom, én ebben semmi sértőt nem látok; ha azonban Tóth Lajos ur, vagy bármely néptanító ezen kifejezés által magát sértve érzi, attól boesánatot kérek. Ezen kifejezést: „értelmi fejletlenség“ a barsm. gazd. egylet titkárja Szobonya Bertalan ur szótte mondataim közé, illetve ő diktálta ezen ocsmány kifejezést a néptanítóknak. Én, amint az „Értesítő“-ben saját nevem aláírásával — de nem hü másolatban közölt leveletem olvastam, hogy a t. tanítótársak előtt magamat ne kompromittáljam, rögtön beadtam lemondásomat, s ez idő óta megszűntem a barsm. gazd. egylet levelező tagja lenni.

Én, különben Tóth Lajos urnak az „értelmi fejletlenség“-ről ellenem irányzott czáfolatait nem veszem tudomásul, azon czáfolatokat az „értelmi fejletlenség“ szerzőjére: Szobonya Bertalan urra háritom. Kelt Zsemleén, 1883. jun. 13.

Popellár Ambrus, kántortanító.

*) E rovat tartalmáért nem felelős a Szerk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Holló Sándor.

139. sz.
v. h.**Árverési hirdetmény.**

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi 60. t. cz. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbíró 42/83 számú végzésével Pólya Mór javára Demeter István és ifj. Major András ellen 160 frt tőke és jár. erejéig elrendelt kiel. végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 360 frtra becsült három ló, egy kocsis és egy hosszú szekérből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 305/83. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Bajka községében a bírói háznál leendő eszközlésére 1883. évi június hó 22-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok az árverésen az 1881. évi 60. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Együttal közzététetik, hogy mindazok, kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt alulírott végrehajtónál annyival inkább bejelentsek, mert a különbeni joghátrány őket terhelendi. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi 60. t. cz. 108. §-ában megalapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Léván, 1883. évi június hó 11.

Hartyánszky Béla,
kir. bir. végrehajtó.

156.

KLAIN ÖDÖN

PÜSZKE KERESKEDŐ LÉVÁN,

(m. kir. dohánytőzsde, löpor- és játékkártyaeladás, saját házában, a főpiacz-téren.)

ajánlja:

a nála kapható legfinomabb **Cuba-kávét**, eddig különként 2 frtért, most 1 frt 80 krért, — **Rio-Lavai** a „triestiiek zöldkávéjé” különként 1 frt 50 krért, — **Blocker** valódi hollandi **Cacao-porának** nála levő főraktárát.

Brázay Kálmán által javított Sósorszesz raktárát.

Legfinomabb pipere-szappanokat,

Fehér és színes **viaszgyertyákat** templomi használatra és temetkezési szertartásokhoz,Mindennemű **fegyverek** és ezekhez tartozók raktárát.Továbbá **biztosítási fölvételeket** eszközöl **tűz- és jégkár ellen**, valamint az **ember életére is**, mérsékelt díj mellett: a„**Riunione Adriatica di Sicurtà**” és a „**Fonciére**”

pesti biztosító intézeteknél.

Megrendeléseket elfogad a **CLAYTON** és **SHUTTLEWORTH** cég elismert és kitűnő**gazdasági gépeire.**Minden árucikket **mérsékelt árjegyzék** szerint számít és a pontos szállításról gondoskodik.Mindennemű **fűszereit** a legjutányosabb áron! 157. 3-1.**BUDAPESTI HIRLAP.**

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztők és kiadótulajdonosok:

Előfizetési ára:
Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt.
Negyedévre 3 frt 50 kr. Egy óra
1 frt 20 kr.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker., kalap-utca 16. sz.

Megjelenik mindennap, hétfőn és
ünnepek utáni napokon is.

CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

A „Budapesti Hirlap” nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormánynak, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi ugyanaz, az országnak.

Miből állnak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy **mindenről**, a mi az országon belül vagy kívül, akár politikai, akár társadalmi, akár művészeti, akár tudományos téren fölmerül: **híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehabjlás nélkül értesítse közönségét.**

E tekintetben egy hazai lap sem mulja fölül a „**BUDAPESTI HIRLAP**”-ot. Vannak nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmesebben tudósítanak, **de nincs, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítést.**

A „**BUDAPESTI HIRLAP**” olvasó közönségén és iróin kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötelezve, se osztályának, se pártjának, se kormánynak, se nyilvános vagy magán **társaságoknak**: a „**BUDAPESTI HIRLAP**” a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában, a hol az egyik lap a pénzügyvilágnak, a másik egy-egy hatalmas vasutnak a más illy vállalatoknak, a harmadik a kormánynak, a negyedik a zsidóknak, az ötödik egy-egy felekezethez, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik, nyolcadik egy-egy pártjának a jármát viseli.

A „**BUDAPESTI HIRLAP**”-nak csak egy hatalmasság parancsol, az áltálja vezérezkik, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: **a nagy közönség és az ország azonos érdeke.**

Ennek tesz szolgálatot, a ki a „**BUDAPESTI HIRLAP**”-ot pártolja.

Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméjünk, kivéve olvasó közönségünket, a mely itél szavaink és cselekedeteink fölött.

A „Budapesti Hirlap” rendes tartalma a következő:

I. Politikai és társadalmi vezérezkik.

II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárcák, mindennap rendszeren kettő.

III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek az egyesületek, a művészetek rovata.

IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben.

V. Távirati tudósítások.

VI. Napi események rovata.

VII. Közgazdaság.

Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy vezérezkik a társadalom valamely osztályának érdekeiről, az országgyűlési tudósítások, tárcza, törvényszék, vidéki hírvonat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.

A „BUDAPESTI HIRLAP” rendes írói:

CSUKÁSSI JÓZSEF szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek, Berényi László, Kacziány Géza, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ívvel kibővíti. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hírlapi napi anyag mellett, becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, a kik ügyességök és megbízhatóságuk által egyaránt lekötözik a közönséget és a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítóink vannak, a kik közvetlen benyomásaink alapján adnak hírt arról, a mi a világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A Budapesti Hirlap a legelőcsébb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap.

Előfizetési ára:

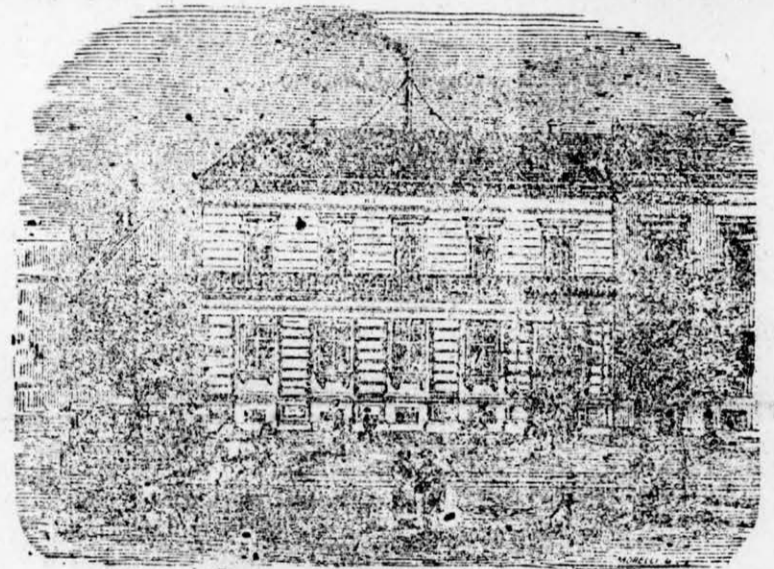
Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt. 50 krajczár. — Egy óra 1 frt 20 krajczár.

Az előfizetés leggyorsabban postautalvánnyal teljesíthető e czímen:

„Budapesti Hirlap” Budapest, kalap-utca 16. sz. a.Tisztelettel ajánljuk a „**BUDAPESTI HIRLAP**”-ot, első és rendíthetetlen hirdetőjét a magyar nemzet állami érdekeinek, a t. magyar közönség lekötelező figyelmébe.CSUKÁSSI JÓZSEF, RÁKOSI JENŐ,
a „Budapesti Hirlap” kiadó tulajdonosai.

158. 3-1.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

MÜLLER J. L.ILLATSZER- ÉS PIPERE-SZAPPAN-GYÁROS
BUDAPEST.

Gyár: VII. Rottenbiller-utca 36. sz. a., saját ház.

Raktár: IV. Koronaherezeg-utca 2. sz., a „Virágkirálynéhoz”.

Ajánlom saját gyártmányú illatszeremet és pipere-szappanaimat egy nagyban eladásra, mint a t. leggyorsabb közönségnek posta útjánai rendelésére. — Az általam készített:

Müller J. L.-féle

családi szappan.

Dr. GEBHARDT LAJOS egyetemi tanár és Béku-kórházi igazgató ur által nekem kiadott bizonyítvány szerint, a melyben megemlíti, hogy az egészségemért és minden ahhoz kötött követelményeknek tökéletesen megfelel a bőrcikkek látványosságát és üdőségét idézi elő. Barabias 35 kr., 3 darab dobozban 1 frt.

Carbol-szappan.

Dr. Lenhossek Josef kir. tanácsos és magy. kir. egyet. tanár ur nekem kiadott bizonyítvány szerint, a melyben megemlíti, hogy az egészségemért és minden ahhoz kötött követelményeknek tökéletesen megfelel a bőrcikkek látványosságát és üdőségét idézi elő. Barabias 35 kr., 3 darab dobozban 1 frt 10 kr.

Poudre de Serail,

legfinomabb arczpor.

BLAHA LUJZA (név Splényiné) 6 méltósága kedvelt arczpora és általa a következő sorokkal tüntetett ki:

Tisztelet Müller J. L. illatszerész urnak Budapestben.

A Poudre de Serail, melyet ön feltalált, valóban kitűnő és nemcsak pártatlan, mert nem csak az arcon láthatatlan és tartós, de egyszerűen, de rendszeresen használatával általánosságával, az arczra oly különös jótékony hatást gyakorol, a mint még eddig semmiféle arczporral nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságaiért jobban mint kedvenc arczporomat kizárólag fogom használni és meg vagyok győződve, hogy általánosságban jóságait általánosságban elismerésnek fog örvendni.

Tisztelettel BLAHA LUJZA.

A Poudre de Serail fehér, rózsás és sárga színben kapható. Egy doboz ára 60 kr. és 1 frt.

159. 15-15.

Minden itt fel nem említett pipere- és illatszer, valamint mindennemű pipere-cikk részben nagy választékban kapható.

Postal megrendelések utánvételre pontosan teljesíttetnek.

Ar-jegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

Minden cikket ezen bejegyzett védjeggyel van ellátva, valódiságát a bizonyítja.

Fentebbi gyártmányok részben az alábbjegyzett cégnél kaphatók:

Pompadour Creme.

Ezen ször, melylyel a híres Pompadour as-zony csodaszépségét késő agykoráig fönn tudta tartani, anélkül, hogy az egészségének ártott volna, általam eredeti tisztaságában állítottam elő, s azt a tisztelt hölgyvilágnak a leghathatósabbban ajánlhatom. Egy tégelylyel 1 frt 60 kr.

„Ixia Lyss”

A legfinomabb és lekedveltebb illatszer, mely illatának kellemesége és tartóssága által mindig ki: áagonja 1 frt 50 kr. és 2 frt.

„Eau de Cologne”

saját gyártmányom. Kitűnő szer, a fogfájás ellen, nemcsak a fejt és szemeket tisztít, hanem a bőrnek is puhásogó és ártalmatlan, az arcz gyönyörűsége és a szemek megőrzésének, ha ezen szerrel közönséges vizet vegyítve a szem mosnak, vagy egy vele kevertített ruhaköszövény borogattuk. Kis üveg 40 kr., nagy üveg 80 kr. — Továbbá a következő kitűnő illatszer: Fleur d'Orange, Opopanax, Rézeda, Tubarosa, Fehér-róza, Moha-róza, Clayre, Fleur de Mal, Heliotrope, Jacintus, Jokej-Cinib, Jasmin, Maracahale, Mille flurs, Muse, Nourmouy Hay (szőlő), Patchouli, Spring flowers, Ylang-ylang. — Mindegyik 70 kr. és 2 frt 50 kr.

Sakell szájvíz és fogpor.

Kiváló hatású bir a beteg foghasz meggyógyítására s a fogakról az idegen állatanyagok eltávolítására. — Egy üveg szájvíz 80 kr. Kis üveggel 50 kr., egy doboz fogpor 80 kr.

Brillantine,

folyadék légysságnak, mely a száj és bajusz, valamint a haj fényét és lágyaságát előidézi, s a kihullástól és törékenységtől is megóvja. — Egy kis üveggel 70 kr., nagy üveggel 1 frt.

Léván, kapható:

Bolemán Ede gyógyszerárában.